

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 287/09-133

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 14. októbra 2009 predbežne prerokoval sťažnosť D. S., B., K. G., L., JUDr. M. S., B., M. K., R., Ing. M. Č., S., RNDr. M. R., B. B., Ing. P. H., P., M. K., Česká republika, V. S., P., L. R., K., Mgr. Z. M., N., O. P., K., M. V., B., E. B., K., P. H., B., Mgr. Z. P., L. H., M. Š., T., P. S., M., T. Š., B., Mgr. Z. P., D., J. G., B., A. C., T., A. N., S., R. R., O., R. S., K., M. P., P., Ing. M. S., P., D. K., P., Z. M., Ž., Ing. J. D., V., Mgr. A. T., B., Ing. arch. K. H., P., Ing. B. S., Z., Ing. M. S., Z., J. C., B., Ing. J. V., B., M. M., B., Mgr. P. H., S., P. C., Česká republika, I. K., Česká republika, J. B. P., E. M., G., D. K., H., P. S., Š., Mgr. E. S., B., R. M., M., M. M., N., L. K., N., R. P., N., J. Š., S., Z. K., B., V. J., S., Ing. J. O., K., Mgr. S. P., PhD., H., Ing. Z. B., R., I. B., B., Ing. M. P., D., MVDr. J. P., D. K., Mgr. P. S., B., R. D., P., A. P., B., Mgr. J. F., V., M. B., S., Ing. P. J., T., J. T., M., MVDr. T. L., K., Mgr. T. B., M., I. V., B., J. V., B., MUDr. B. K., B., M. Š., B., H. M., Z., Ing. arch. D. S., H., B., M. B., P., Mgr. A. S., Česká republika, V. Z., Česká republika, V. G., P., M. O., R., M. K., P., K. S., S., L. B., Z., M. B. Z., Ing. M. K. ml., L. H., Ing. K. K. ml., L. Ing. L. K., L., M. K., B., Z. K., B., Ľ. F., B., M. S., L., K. Š., B., P. K., B., Ing. E. V., B., J. H., T., Bc. V. K., Š., Mgr. P. Ž., B., I. K., B., Ing. S. L., O., Mgr. I. N., B., Česká republika, a A. J., Česká republika, zastúpených advokátkou JUDr. I. R., K., vo veci namietaného porušenia ich základného práva na priaznivé životné prostredie podľa čl. 44 ods. 1 v spojení s čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práv podľa čl. 7 a čl. 8 Dohovoru o prístupe k informáciám, účasti

verejnosti na rozhodovacom procese a prístupe k spravodlivosti v záležitostiach životného prostredia postupmi Ministerstva pôdohospodárstva Slovenskej republiky a Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky pri príprave a predkladaní materiálu č. 27379/2008 „*Návrhu legislatívnych, inštitucionálnych a ekonomických opatrení na zmiernenie a následné zastavenie podkôrnikovej kalamity v smrečinách na Slovensku*“ a uznesením vlády Slovenskej republiky č. 878/2008 z 3. decembra 2008 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť D. S., K. G., JUDr. M. S., M. K., Ing. M. Č., RNDr. M. R., Ing. P. H., M. K., V. S., L. R., Mgr. Z. M., O. P., M. V., E. B., P. H., Mgr. Z. P., M. Š., P. S., T. Š., Mgr. Z. P., J. G., A. Ch., A. N., R. R., R. S., M. P., Ing. M. S., D. K., Z. M., Ing. J. D., Mgr. A. T., Ing. arch. K. H., Ing. B. S., Ing. M. S., J. C., Ing. J. V., M. M., Mgr. P. H., P. C., I. K., J. B., E. M., D. K., P. S., Mgr. E. S., R. M., M. M., L. K., R. P., J. Š., Z. K., V. J., Ing. J. O., Mgr. S. P., PhD., Ing. Z. B., I. B., Ing. M. P., MVDr. J. P., Mgr. P. S., R. D., A. P., Mgr. J. F., M. B., Ing. P. J., J. T., MVDr. T. L., Mgr. T. B., I. V., J. V., M. B. K., M. Š., H. M., Ing. arch. D. S., M. B., Mgr. A. S., V. Z., V. G., M. O., M. K., K. S., L. B., M. B., Ing. M. K. ml., Ing. K. K. ml., Ing. L. K., M. K., Z. K., Ľ. F., M. S., K. Š., P. K., Ing. E. V., J. H., Bc. V. K., Mgr. P. Ž., I. K., Ing. S. L., Mgr. I. N., D. Č. a A. J. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 2. februára 2009 doručená sťažnosť D. S., K. G., JUDr. M. S., M. K., Ing. M. Č., RNDr. M. R., Ing. P. H., M. K., V. S., L. R., Mgr. Z. M., O. P., M. V., E. B., P. H., Mgr. Z. P., M. Š., P. S., T. Š., Mgr. Z. P., J. G., A. Ch., A. N., R. R., R. S., M. P., Ing. M. S., D. K., Z. M., Ing. J. D., Mgr. A. T., Ing. arch. K. H., Ing. B. S., Ing. M. S., J. C., Ing. J. V., M. M., Mgr. P. H., P. C., I. K., J. B., E. M., D. K., P. S., Mgr. E. S., R. M., M. M., L. K., R. P., J. Š., Z. K., V. J., Ing. J. O., Mgr. S. P., PhD., Ing. Z. B., I. B., Ing. M. P., MVDr. J. P., Mgr. P. S., R. D., A. P., Mgr. J.

F., M. B., Ing. P. J., J. T., MVDr. T. L., Mgr. T. B., I. V., J. V., M. B. K., M. Š., H. M., Ing. arch. D. S., M. B., Mgr. A. S., V. Z., V. G., M. O., M. K., K. S., L. B., M. B., Ing. M. K. ml., Ing. K. K. ml., Ing. L. K., M. K., Z. K., Ľ. F., M. S., K. Š., P. K., Ing. E. V., J. H., Bc. V. K., Mgr. P. Ž., I. K., Ing. S. L., Mgr. I. N., D. Č. a A. J. (ďalej len „sťažovatelia“), ktorou namietajú porušenie svojich základných práv podľa čl. 44 ods. 1 v spojení s čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práv podľa čl. 7 a čl. 8 Dohovoru o prístupe k informáciám, účasti verejnosti na rozhodovacom procese a prístupe k spravodlivosti v záležitostiach životného prostredia (ďalej len „dohovor“) postupom Ministerstva pôdohospodárstva Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo pôdohospodárstva“) a Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo životného prostredia“) pri príprave a predkladaní materiálu č. 27379/2008 *„Návrhu legislatívnych, inštitucionálnych a ekonomických opatrení na zmiernenie a následné zastavenie podkôrnikovej kalamity v smrečínach na Slovensku“* 3. decembra 2008, ako aj uznesením vlády Slovenskej republiky (ďalej len „vláda“) č. 878/2008 z 3. decembra 2008. V pripomienkovom konaní podporili hromadnú pripomienku Lesoochranárskeho zoskupenia V. (ďalej len „V.“), ktorá však nebola ministerstvami zohľadnená a vyhodnotená (ministerstvo pôdohospodárstva zdôvodnilo jej nevyhodnotenie tým, že nespĺňa charakter pripomienky ustanovenej v smernici).

Sťažovatelia v sťažnosti okrem iného uviedli:

«Dňa 3. 12. 2008 bol ministrom pôdohospodárstva... a ministrom životného prostredia... predložený na rokovanie Vlády... materiál č. UV 27379/2008 s názvom: „Návrh legislatívnych, inštitucionálnych a ekonomických opatrení na zmiernenie a následné zastavenie podkôrnikovej kalamity v smrečínach na Slovensku“...»

Ministerstvo pôdohospodárstva SR na svojej internetovej stránke v časti „Aktuality“ uverejnilo oznámenie o dôvodoch neuskutočnenia rozporového konania k hromadným pripomienkam verejnosti, z ktorého vyplýva, že materiál... mal byť predložený v zmysle uznesenia vlády zo dňa 8. 10. 2008 č. 716 do 31. 10. 2008 a z tohto dôvodu nebolo uskutočnené rozporové konanie...

My, sťažovatelia v 1. až 100. rade sme podporili hromadnú pripomienku Lesoochranárskeho zoskupenia V. k uvedenému materiálu...

Táto skutočnosť vyplýva z porovnania textu hromadnej pripomienky Lesoochranárskeho zoskupenia V. s textom pripomienok verejnosti, ktoré boli vyhodnotené v rámci pripomienkového konania.

Vláda SR na svojom zasadnutí dňa 3. 12. 2008 schválila ministrom pôdohospodárstva a ministrom životného prostredia predložený „Návrh legislatívnych, inštitucionálnych a ekonomických opatrení na zmiernenie a následné zastavenie podkôrnikovej kalamity v smrečinách na Slovensku“.»

Sťažovatelia ďalej tvrdia, že predkladatelia materiálu nepostupovali v zmysle „*Smernice na prípravu a predkladanie materiálov na rokovanie Vlády SR, ktorá bola schválená uznesením Vlády SR dňa 13. 6. 2001*“, nevyhodnotili ich hromadnú pripomienku (ktorou sa pripojili k pripomienke občianskeho združenia V., resp. viac ako dvetisícosemsto fyzických osôb), čím porušili ich základné práva podľa čl. 44 ods. 1 ústavy v spojení s čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 7 a čl. 8 dohovoru, ktorý bol prijatý 25. júna 1998 v Aarhuse a nadobudol platnosť vo vzťahu k Slovenskej republike 5. marca 2006.

Sťažovatelia žiadali, aby ústavný súd nálezom rozhodol, že právo sťažovateľov zakotvené

«- v článku 7 Aarhuského Dohovoru na účasť na príprave plánov a programov súvisiacich so životným prostredím,

- v článku 8 Aarhuského Dohovoru - právo na účinnú účasť na príprave vykonávacích predpisov a iných všeobecne použiteľných právne záväzných pravidiel orgánmi verejnej moci, ktoré môžu mať významný vplyv na životné prostredie,

- v článku 44 ods. 1 Ústavy SR - právo na priaznivé životné prostredie v časti práva na účasť na príprave opatrení, ktoré môžu ovplyvniť životné prostredie v spojení s článkom 46 ods. 1 Ústavy SR,

postupom Ministerstva pôdohospodárstva Slovenskej republiky - ministra pôdohospodárstva Slovenskej republiky a Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky - ministra životného prostredia Slovenskej republiky pri príprave a predkladaní materiálu č. 27379/2008 „Návrhu legislatívnych, inštitucionálnych a ekonomických opatrení na zmiernenie a následné zastavenie podkôrnikovej kalamity v smrečinách

na Slovensku“ dňa 3. 12. 2008 a uznesením Vlády SR č. 878/2008 zo dňa 3. 12. 2008 bolo porušené.

Ústavný súd Slovenskej republiky zrušuje uznesenie Vlády SR č. 878/2008 zo dňa 3. 12. 2008.

Ministrovi pôdohospodárstva Slovenskej republiky a ministromi životného prostredia Slovenskej republiky a Vláde SR zakazuje pokračovať v porušovaní namietaných právach sťažovateľov.

Odporcovia sú povinní nahradiť sťažovateľom všetky trovy tohto konania.».

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd každý návrh vrátane sťažnosti predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti sťažovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v §25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy zjavne neopodstatnené alebo podané oneskorene môže ústavný súd po predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

V zmysle konštantnej judikatúry ústavného súdu je dôvodom na odmietnutie návrhu pre jeho zjavnú neopodstatnenosť absencia priamej súvislosti medzi označeným základným

právom alebo slobodou na jednej strane a namietaným konaním alebo iným zásahom do takéhoto práva alebo slobody na strane druhej. Ak ústavný súd nezistí relevantnú súvislosť medzi namietaným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých navrhovateľ namieta, vysloví zjavnú neopodstatnenosť sťažnosti a túto odmietne (mutatis mutandis I. ÚS 12/01, I. ÚS 124/03).

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy právomoc ústavného súdu poskytovať ochranu základným právam a slobodám je daná iba subsidiárne, teda iba vtedy, ak túto ochranu neposkytujú všeobecné súdy.

Namietané porušenie niektorého zo základných práv alebo slobôd teda nezakladá automaticky aj právomoc ústavného súdu na konanie o nich. Ústavný súd sa pri zakladaní svojej právomoci riadi zásadou, že všeobecné súdy sú ústavou povolané chrániť nielen zákonnosť, ale aj ústavnosť. Pokiaľ ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti fyzickej osoby alebo právnickej osoby zistí, že ochrany toho základného práva alebo slobody, porušenie ktorých namieta, sa sťažovateľ môže domôcť využitím jemu dostupných a aj účinných právnych prostriedkov nápravy pred iným súdom, musí takúto sťažnosť odmietnuť z dôvodu nedostatku svojej právomoci na jej prerokovanie (napr. I. ÚS 103/02, III. ÚS 70/02). To znamená, že sťažnosť možno ústavnému súdu podať spravidla iba vtedy, ak sťažovateľ ešte pred jej podaním vyčerpal všetky právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho práva poskytuje.

Súčasťou doterajšej judikatúry ústavného súdu je aj právny názor, podľa ktorého princíp subsidiarity právomoci ústavného súdu je ústavným príkazom pre každú fyzickú osobu a právnickú osobu. Preto každý, kto namieta porušenie svojho základného práva, musí rešpektovať postupnosť tejto ochrany a predtým, ako podá sťažnosť ústavnému súdu, musí požiadať o ochranu ten orgán verejnej moci, ktorého kompetencia predchádza právomoci ústavného súdu (IV. ÚS 128/04).

Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom

zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť.

Sťažovatelia namietajú porušenie svojich základných práv upravených v čl. 44 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 ústavy a porušenie čl. 7 a čl. 8 dohovoru postupom ministerstva pôdohospodárstva a ministerstva životného prostredia pri príprave a predkladaní „*Návrhu legislatívnych, inštitucionálnych a ekonomických opatrení na zmiernenie a následné zastavenie podkôrnikovej kalamity v smrečinách na Slovensku*“ a uznesením vlády č. 878/2008 z 3. decembra 2008.

Podľa čl. 44 ods. 1 ústavy každý má právo na priaznivé životné prostredie.

Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy upravujúceho základné právo, porušenie ktorého sťažovateľ namieta, sa v prípadoch ustanovených zákonom každý môže domáhať zákonom ustanoveným spôsobom svojho práva na inom orgáne Slovenskej republiky.

Podľa čl. 7 dohovoru každá zmluvná strana dohovoru (ďalej len „strana“) prijme vhodné praktické alebo iné opatrenia zabezpečujúce účasť verejnosti počas prípravy plánov a programov súvisiacich so životným prostredím v transparentných a spravodlivých podmienkach poskytujúc verejnosti potrebné informácie. V rámci tohto systému sa použijú ustanovenia článku 6 ods. 3, 4 a 8. Príslušný orgán verejnej moci zistí verejnosť, ktorá sa môže na procese zúčastniť, zohľadňujúc ciele tohto dohovoru. Každá strana umožní verejnosti zúčastniť sa vo vhodnom rozsahu na príprave politík súvisiacich so životným prostredím.

Podľa čl. 8 dohovoru každá strana sa usiluje podporovať, pokiaľ sú ešte možnosti otvorené, účinnú účasť verejnosti na príslušnej úrovni počas prípravy vykonávacích predpisov a iných všeobecne použiteľných právne záväzných pravidiel orgánmi verejnej moci, ktoré môžu mať významný vplyv na životné prostredie.

Na tento účel by mali byť vykonané nasledujúce kroky:

mali by byť ustanovené dostatočné časové rámce pre účinnú účasť;

mali by byť zverejnené návrhy predpisov alebo by mali byť inak verejne prístupné a

verejnosti by mala byť daná možnosť pripomienkovania, a to priamo alebo prostredníctvom zastupiteľských poradných orgánov.

Výsledky účasti verejnosti sa zohľadnia v najvyššej možnej miere.

1. K namietanému porušeniu základných práv sťažovateľov postupom ministerstva pôdohospodárstva a ministerstva životného prostredia

Podstata námietok sťažovateľov spočíva v ich tvrdení, že v dôsledku nevyhodnotenia hromadnej pripomienky občianskeho združenia V. k návrhu opatrení, ku ktorej sa pripojili v rámci medzirezortného pripomienkového konania, z dôvodu, že podľa predkladateľov návrhu opatrení jeho hromadná pripomienka nespĺňala náležitosti smernice, boli týmto postupom predkladateľov porušené sťažovateľmi označené práva zaručené v ústave a dohovore.

Ústavný súd pri svojej rozhodovacej činnosti opakovane vyslovil právny názor, že sťažnosť podľa čl. 127 ústavy nemožno považovať za časovo neobmedzený právny prostriedok ochrany základných práv alebo slobôd (I. ÚS 33/02, II. ÚS 29/02, III. ÚS 108/02, IV. ÚS 158/04, I. ÚS 218/06).

Jednou zo základných podmienok prijatia sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako podanej oneskorene (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde). V prípade podania sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty nemožno zmeškanie tejto lehoty odpustiť, pretože kogentné ustanovenie § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde to nedovoľuje.

Informácia o vyhodnotení pripomienkového konania bola uverejnená a verejne prístupná na internete už od 21. novembra 2008 (pozri II. ÚS 175/09, III. ÚS 246/09). Znamená to, že už 21. novembra 2008 sa sťažovatelia mohli reálne dozvedieť o „inom

zásahu“ do ich práv spočívajúcom v namietanom postupe ministerstva pôdohospodárstva a ministerstva životného prostredia.

Preto odvíjanie splnenia lehoty na podanie sťažnosti (vyplýva to z dokumentácie sťažovateľov, ktorú predložili ústavnému súdu), že sa o tejto skutočnosti dozvedeli až 2. decembra 2008, nemôže mať žiadny vplyv na začatie plynutia dvojmesačnej lehoty ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde na podanie sťažnosti ústavnému súdu.

Vzhľadom na to, že sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 ústavy je časovo obmedzený právny prostriedok ochrany ústavnosti, s prihliadnutím na deň zverejnenia informácie na internete (21. november 2008), ktorou mali byť porušené základné práva sťažovateľov, a deň doručenia sťažnosti ústavnému súdu (2. február 2009) je možné konštatovať, že lehota ustanovená na tento druh konania pred ústavným súdom sťažovateľom bez akýchkoľvek pochybností uplynula skôr, než podali túto sťažnosť.

Uvedené zistenia a závery boli podkladom pre rozhodnutie ústavného súdu, ktorý sťažnosť sťažovateľov v časti smerujúcej proti ministerstvu pôdohospodárstva a ministerstvu životného prostredia už po jej predbežnom prerokovaní odmietol ako podanú oneskorene podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Nad rámec tohto rozhodnutia ústavný súd uvádza, že vo vzťahu k namietanému porušeniu čl. 7 a čl. 8 dohovoru by bola dôvodom na odmietnutie tejto sťažnosti jej zjavná neopodstatnenosť, pretože ústavný súd je viazaný návrhom na rozhodnutie podľa § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Sťažovatelia totiž označili tie články dohovoru, porušením ktorých sa mali orgány verejnej moci dopustiť porušenia ich práv, ktoré upravujú záväzok štátu (Slovenskej republiky), a nie konkrétne práva fyzických osôb (bez ohľadu na charakter dohovoru z hľadiska právnej klasifikácie).

2. K namietanému porušeniu práv uznesením vlády č. 878/2008 z 3. decembra 2008

Sťažovatelia v sťažnosti tiež namietajú, že aj napriek nimi tvrdeným pochybeniam v postupe ministerstva pôdohospodárstva a ministerstva životného prostredia pri vyhodnocovaní ich pripomienok k návrhu opatrení predkladanému na rokovanie vlády v rámci medzirezortného pripomienkového konania, ktorým mali byť porušené ich označené práva, vláda napadnutým uznesením č. 878/2008 z 3. decembra 2008 predkladaný materiál prerokovala a schválila.

Podľa čl. 10 ods. 1 smernice na prípravu a predkladanie materiálov na rokovanie vlády SR (ďalej len „smernica“) pripomienkové konanie k materiálu určenému na rokovanie vlády uskutočňuje predkladateľ s podpredsedami vlády a ministrami.

Z citovaného ustanovenia, ako aj z celkového znenia smernice vyplýva, že vyhodnocovanie pripomienok k materiálom predkladaným na rokovanie vlády patrí do kompetencie príslušného predkladateľa tohto materiálu, ktorý sa až spolu s už vyhodnoteným medzirezortným pripomienkovým konaním predkladá na rokovanie vlády. Z tohto hľadiska je bezpredmetná ingerencia vlády do procesu vyhodnocovania pripomienok, pretože gestom tohto procesu je v plnom rozsahu predkladateľ materiálu predkladaného na rokovanie vlády.

Okrem toho sťažovatelia v sťažnosti síce napádajú uznesenie vlády č. 878/2008 z 3. decembra 2008, avšak dôvody ich nespokojnosti s týmto uznesením sa nevzťahujú na samotný obsah tohto uznesenia, ale najmä na postup ministerstva pôdohospodárstva a ministerstva životného prostredia. Z tohto hľadiska v sťažnosti sťažovateľov absentuje odôvodnenie príčinnej súvislosti medzi označeným uznesením vlády a namietaným porušením nimi označených práv zaručených v ústave a dohovore.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd sťažnosť sťažovateľov pri jej predbežnom prerokovaní odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti (obdobne IV. ÚS 178/09).

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou o ďalších otázkach požadovaných sťažovateľmi už nerozhodoval (napr. I. ÚS 143/05).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 14. októbra 2009